

Jozef Valko

Cisárovo cisárovi-Bohu Božie

Farizeji odišli a radili sa, ako by podchytili Ježiša v reči. Poslali k nemu svojich učeníkov a herodiánov so slovami: „Učiteľ, vieme, že vždy vravíš pravdu a podľa pravdy učíš Božej ceste. Neberieš ohľad na nikoho, lebo nehľadáš na osobu človeka. Povedz nám teda, čo si myslíš: Slobodno platiť cisárovi daň, či nie?“ Ale Ježiš poznal ich zlomyseľnosť a povedal: „Čo ma pokúšate, pokrytci! Ukážte mi daňový peniaz!“ Oni mu podali denár. Spýtal sa ich: „Čí je tento obraz a nápis?“ Odpovedali mu: „Cisárov.“ Tu im povedal: „Dávajte teda, čo je cisárovo, cisárovi, a čo je Božie, Bohu.“ Mt 22, 15- 21

Svetské zákony a mocní tohto sveta si vždy a všade zabezpečujú splnenie prvej časti Ježišovho výroku, aby cisár dostal všetko, čo je cisárovo. Preto dnes by som sa spolu s vami pristavil a zamyslel nad Ježišovým odkazom: ... čo je Božie, dávajte Bohu. Nie je v ňom definované nič konkrétne, ale veľmi ľahko môžeme k tomu dospieť. Sme kresťania a Boh nám dáva svoje zákony, ktoré máme dodržiavať, podľa ktorých máme usporadúvať svoj osobný život. Pre mnohých je to dosť náročné, ale ak dospejú až k ich samotnej podstate, vtedy väčšinou pochopia, že o niečom to predsa len je. Pochopia pravý zmysel a význam toho, k čomu nás Ježiš vyzýva: čo je Božie, dajte Bohu. Prichádzame na to, že Jemu musí patriť najvyššia úcta a prvé miesto v našom každodennom osobnom živote. Veď od neho pochádza a v ňom spočíva všetko. Už to, že žijeme na svete, nás musí neustále nabádať a pohýnať k väčšej úcte k Bohu. On nepotrebuje naše peniaze alebo iné pozemské veci. Jediné čo očakáva, je, že mu úplne odovzdáme svoje srdce, že mu ho otvoríme dokorán, aby ho mohol naplniť svojou prítomnosťou, svojou láskou. Vďaka nej by sme ho potom mohli ešte väčšmi milovať a zároveň milovať aj svojich blízkych a naplňať tak veľký príkaz lásky: „Miluj Boha nadovšetko aj svojho

blížneho ako seba samého.“

Treba venovať Bohu svoj čas. Dokázať si ho nájsť v tejto uponáhľanej dobe, je pre mnohých veľmi ťažké. Neraz pri otázke: Koľko času tráviš v dôverných rozhovore s Pánom?, dostaneme odpoveď: Ja nemám čas! Mám iné problémy. Je to zbytočne stratený čas, za tú chvíľu sa toho toľko dá urobiť atď. Áno, stihli by sme možno mnoho vecí, ale uvádzame týmto postojom samých seba do omylu, pretože žiaden okamih sa nevyrovná chvíli strávenej s Pánom. Aj keď sa nám to zdá za zbytočné plytvanie času, ktorého nie je až tak veľa, predsa si musíme uvedomiť, že nám nikdy nebude chýbať. Veď koľkí, keď sa ešte len ráno prebúdzajú, už šomrú, že to bude zase deň! Večer idú spať nervózni, lebo to či ono im nevyšlo, ten alebo tamten ich nazlostil. A pritom stačí tak málo, stačí povedať: Pane Bože, ďakujem ti, že som sa mohol prebudiť, že si sa mi dal dožiť dnešného rána. Obetujem ti celý môj deň so všetkým, čo bude, s dobrým aj zlým. Na sklonku dňa tiež treba poďakovať aj prosiť: Bože môj, vďaka ti za všetko, čo si mi dnes doprial prežiť. Čo bolo zlé, odpusť, a to dobré, nech mi je závdavkom pre večný život. Prosím, bedli nado mnou celú noc, aby som ťa mohol aj zajtra celý deň chváliť za dar života.

Pravý kresťan by sa mal ráno prebúdzat' a večer líhať spať s myšlienkou na Boha. Je to naozaj až také ťažké? Ak to tak nerobíme, naučme sa to.

Farizeji a herodiáni pokúšali Ježiša najprv slovami, ktoré boli pravdivé. ... nehľadáš na osobu človeka. Áno, presne tak ako oni, aj my si to musíme uvedomiť. Ježiš sa nepozera na to, ako ten druhý vyzerá, čo má oblečené, aký má účes a pod. Ide priamo do podstaty duše človeka, do jeho srdca. To ho najviac zaujíma, o to má najväčšiu starosť, komu ono patrí. Chce, aby sme sa cez dnešné jeho slovo aj my zamysleli a sami si položili otázku: Komu patrí moje srdce? Komu ho ja dávam?

~~~~~
Ó vráť sa, Hospodine zástupov, z neba sa ohliadni a navštív túto révu! Štep, zasadený Tvojou pravicom, Syn Tebou vychovaný.

Ohňom ju spálili a oráňali, pohroz im, Bože, daj, nech zahynú! Chráň Tvoja ruka ľud pravice Tvojej, chráň syna, ktorého si vychoval!

Budeme s Tebou, života nám dopraj, a Tvoje meno chváliť budeme. Obnov nás, Hospodine zástupov, a vyjasni svoj obličaj, aby sme spasenia došli.

Veselo spievajte Pánovi, našej sile!

Na Jákobovho Boha hlasno volajte!

Dajte sa do spevu a rozozvučte bubon, cítaru s harfou, plnú zvukov krásnych!

Zatrúďte na rohu za splnu mesačného, v deň našej slávnosti, keď luna vrcholí!

Lebo je v Izraeli taký zvyk a zákon, daný Bohom Jákobovým.

Na pamiatku to Jozefovi prikázal, keď tiahol proti zemi egyptskej.

Počujem reč, ktorú som nepoznal:

—Ja som mu vyňal plece spod bremena a jeho ruky koša zbavil som. Volal si v trápení, vytrhol som ťa, zo skryšie hromu som ti odpovedal, pri vodách sváru ťa skúšal.

O platení štátu

Turista v stredných rokoch sedel na terase, čítal noviny a spokojne popíjal espresso s mliekom. Z oddychu ho vyrušil prestrašený krik mladej ženy. „Pomóc, chlapec sa mi dusí!“ volala matka a búchala svojmu synovi po chrbte. Ten kašľal, držal si krk a očividne sa nemohol nadýchnuť. Turista odložil noviny a bleskovo k nim pribehol. „Čo sa stalo?“ opýtal sa. „Prehltol mincu!“ vyhŕkla mama. „Hral sa s mojou peňaženkou a zrazu som videla, že si dal euro do úst. Nestihla som mu v tom zabrániť,“ vysvetľovala celá vylakaná. „Nebojte sa!“ odpovedal muž. Na prekvapenie všetkých zdvihol chlapca zo zeme, chytil ho za členky, obrátil dolu hlavou a dva razy s ním mocne zatriasol. Z chlapcových vrecák sa najprv začali sypať všetky veci, ale napokon vypadla aj minca, ktorou sa dusil. Keď ho muž postavil späť na nohy, matka nevedela, ako sa poďakovať. „Vy ste lekár?“ spýtala sa. „Nie,“ odpovedal muž rozpačite, „ja... pracujem na daňovom úrade.“

Táto mierne zlomyseľná, ale celkom zábavná „story“ so štipkou irónie vyjadruje pocity ľudí, ktoré sú staré ako spoločnosť sama. Vytriasanie vrecák poplatníkov bolo páčivou témou pred dvetisíc rokmi a zostáva problematickým aj dnes. V nedeľnom evanjeliu čítame, ako sa farizeji pokúšajú nachytať Ježiša otázkou: „Slobodno platiť daň cisárovi, či nie?“ Chcu ho dostať do úzkych. Nech totiž odpovie akokoľvek, vždy to bude zle. Ak povie, že platiť treba, stratí sympatie ľudu, ktorý trpí pod rímskou nadvládou. Keď povie, že nie, nebude ťažké nahlásiť ho Rimanom a poslať do väzenia. Kristus však celkom bez prípravy odpovedá ohromujúcou vetou, ktorá nestráca na sile ani po dvetisíc rokoch: Dajte cisárovi, čo je cisárovo, a Bohu, čo je Božie.

Ak už vtedy platilo, že Ježišovi nasledovníci majú rešpektovať poplatky odvádzané štátnej moci, inak to nie je ani dnes. O to viac, že židovský národ bol v područí Rimanov, zatiaľ čo my si svojich verejných zástupcov slobodne volíme. Ako kresťania by sme teda nemali utekať od plnenia povinností voči štátu. Školstvo, zdravotníctvo, infraštruktúra a ďalšie oblasti života sú od našej poctivosti priamo závislé. Vyhovárať sa na nespravodlivosť zo strany režimu malo svoje opodstatnenie kedysi, 22 rokov už však žijeme niekde inde. Ak so zmenou mentality a poctivosťou nezačneme každý od seba, darmo budeme nadávať na neporiadok v krajine. Keď nám niekto položí otázku: „Chcete to s dokladom, alebo bez papiera?“ máme odvahu odolať lákavému pokušeniu? Alebo sme Kristovými učeníkmi len vtedy, keď nám to práve vyhovuje?

Martin Kramara

Celodenná poklona Sviatosti Oltárnej: V utorok 21. októbra máme v našej farnosti celodennú poklonu Sviatosti Oltárnej. Začíname už v pondelok večer. Po sv. omši o 18:45 bude poklona do 19:30. V utorok bude sv. omša aj ráno o 8:00 hod. a po nej vystavím Najsvätejšiu Sviatosť Oltárnu na poklonu. Poklona bude celý deň až do 17:50 hod. Potom bude pobožnosť a následne sv. omša. Využime túto príležitosť stretnúť sa v tichu s Pánom Ježišom.

Lampiónový sprievod "Svetlo nádeje pre rodinu": V sobotu 25. októbra o 17:20 hod. sa koná lampiónový sprievod Svetlo nádeje pre rodinu. Pozývame deti, rodičov, starých... Stretneme sa pri kostole a pôjdeme cez dedinu ku kaplnke sv. Anny. Podrobnejšie informácie sú na plagátiku.

Zmena času: V nedeľu 26. októbra ráno o 3:00 hod. sa posúvajú hodiny na 2:00 hod.

Mat na šachovnici

Kajfáš veľrade povedal: „... je pre vás lepšie, ak zomrie jeden človek za ľud, a nezahynie celý národ.“ Toto však nepovedal sám od seba, ale ako veľkňaz toho roka prorokoval, že Ježiš má zomrieť za národ, a nielen za národ, ale aj preto, aby zhromaždil vedno rozptýlené Božie deti (porov. Jn 11, 50-52).

Židovská veľrada z titulu moci rozhoduje o Ježišovej smrti, no vo svojej zaslepenosti netuší, že nevedomky, nechcene spolupracuje s Božou vôľou. Nevie, že práve teraz Boh Otec dovršuje svoj plán spásy, ktorý Ježiš synovskými poslušne prijal.

Pane,

keď o tom čítame v Písme s odstupom času, je to už jasné. Omnoho ťažšie je vyznať sa v situáciách, v ktorých všetci okolo nás hovoria: „Keby existoval Boh, mohol by to dopustiť?“ Zlo v okolnostiach, v ktorých preukázateľne víťazí, sa snaží zaslepiť nás a pripraviť o vieru. Pane, prosím, nedopusť to. Verím, že si už Zlému dal na šachovnici sveta mat a je definitívne porazený, aj keď to tu vyzera skôr naopak. Prosím, pošli s touto radostnou správou svojho anjela ku každému, kto sa ocitne v kríze viery, nech už je jej príčina akákoľvek.

Marie Svatošová „Tykadlom viery“

Sväté omše v 29. týždni cezročného obdobia - (A)

20.X. pondelok

18:00 Za Božie požehnanie pre Antona

21.X. utorok Celodenná poklona Najsv.Sviatosti Oltárnej

08:00 Za zdravie pre syna

18:00 Za Ľ Jozefa Fabiankoviča a svatku Máriu

22.X. streda

18:00 Za Ľ Vendelína Vanáka a rodičov

23.X. štvrtok

18:00 Na úmysel

24.X. piatok

18:00 Za Ľ Ondreja a Máriu Makýšových a rodičov

25.X. sobota

08:00 Na úmysel

Upratovanie kostola č.d. 101 - 122

26.X. 30. nedeľa v cezročnom období

08:00 Za Ľ Jozefa Tibenského a rodičov

Lektori: Vráblová M., Macáková E.

10:00 Za farníkov

Lektori: Polakovičová J., Polakovič P.

14:00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

20.X. pondelok	Sv. Vendelín, pustovník
21.X. utorok	Sv. Hilarion, opát-Poklona Najsv.Sviatosti Oltárnej
22.X. streda	Sv. Salome
23.X. štvrtok	Sv. Ján Kapistránsky, kňaz
24.X. piatok	Sv. Anton Mária Claret, biskup
25.X. sobota	Sv. Chryzant a Daria, mučeníci, Sv. Maurus, biskup

Mám opustiť rodičovský dom?

Hoci som už dospelý, bývam stále s rodičmi. Je medzi nami veľa problémov. Aj keď mám v sebe túžbu vychádzať im v ústrety a riešiť dané problémy, som touto situáciou už trochu unavený. Od istého času sa zamýšľam, čo mám urobiť: hľadať ďalej riešenie problémov, alebo si radšej hľadať samostatné bývanie? Viem, že keď odidem z domu, spôsobím rodičom bolesť.

Úplné osamostatnenie sa nie je prekážkou pri hľadaní porozumenia a zhody s rodičmi. Môže mu dokonca napomôcť. Mladý, dospievajúci človek sa má postupne stavať nezávislým od rodičov, a to aj ekonomicky. Kniha Genezis hovorí, že *muž opustí svojho otca i svoju matku a prilipne k svojej manželke a budú jedným telom* (Gn 9,24). Aby sa mohol druhému odovzdať v láske (nielen v láske manželskej), musí byť v živote osamostatnený a vnútorne slobodný. V istých situáciách sa samostatné bývanie zdá byť priam nutné, aby sa mohol oslobodiť od neprimeranej závislosti od rodičov.

Keď niekto žije v konflikte so svojimi rodičmi, nemusia to riešiť tak, že sa ich snaží zmeniť. Netreba zabúdať, že rodičia vždy zostanú rodičmi. Dieťa sa nemusí príliš angažovať v konfliktných situáciách, ktoré majú medzi sebou. Je lepšie radšej im ponechať ich vlastné problémy. Majú svoj život, za ktorý dieťa nie je zodpovedné. Môže im prejaviť ochotu pomôcť, byť blízko pri nich, vyjsť im v ústrety, ale nakoniec sú to rodičia, ktorí nesú zodpovednosť za to, ako sa k sebe správajú.

Na druhej strane však mladý človek nemôže dovoliť, aby mu rodičia svojimi osobnými konfliktami a problémami prekážali v dosahovaní čoraz plnšej zrelosti, samostatnosti a zodpovednosti za seba. Nemôže súhlasiť ani s tým, keď ho nasilu chcú držať pri sebe. Rodičia nie sú majitelia svojich detí. A hoci im dávajú život, predsa im tento život nepatrí. Nemôžu teda žiadať, aby ich deti žili predovšetkým pre nich. Bola by to otrocká závislosť. Každý človek má právo na svoj život. Rodičia dávajú život svojim deťom, aby ho zas oni potom odovzdali ďalej. Tak sa rozvíja ľudstvo. Tak rastie Božie kráľovstvo na zemi.

Mladý človek sa nemusí cítiť vinný, keď opúšťa rodičovský dom. Má na to právo. Veľká snaha rodičov podmaniť si dieťa býva hlavne vtedy, keď chýba zhoda, jednota a vzájomná opora medzi nimi. Vtedy sa pokúšajú vyžadovať od dieťaťa to, čo si majú dávať sami navzájom. A hoci sú dospievajúce deti povinné pomáhať svojim rodičom, predsa táto pomoc nemôže byť od nich vynucovaná manipuláciou a psychickým nátlakom.

Sloboda je neoddeliteľne spojená s láskou. Rodičia, primerane veku svojho dieťaťa, musia ho obdarovávať stále väčším priestorom slobody. Kde niet slobody, niet ani opravdivej lásky. Láska, ktorá druhého ujarmuje, je veľmi nezrelá. Je skôr istou formou emocionálneho vlastníctva. Ján Pavol II. v *Liste rodinám* píše: „Prikázanie Desatora vyžaduje od dieťaťa, aby si ctilo otca a matku... to isté prikázanie ukladá rodičom v istom zmysle „symetrickú povinnosť“. Aj oni si majú „ctiť svoje deti, či už malé, či veľké. (...) „Princíp prechovávanía úcty, uznanie a rešpektovanie človeka ako človeka, to je základná podmienkou každého správneho výchovného procesu.“ *Zásada úcty* preukazovaná deťom skrze rodičov vo svojej podstate zahŕňa aj potrebu obdarovať dieťa tým rozsahom slobody, aký potrebuje pre svoj ľudský a duchovný rozvoj.

Aby sme našli vhodnú odpoveď na otázku, či „hľadať

ďalej riešenie problémov, alebo si radšej hľadať samostatné bývanie“, treba sa pozrieť na druhú stranu mince a zamyslieť sa nad tým, ako sa mohlo stať, že došlo k svojskému emocionálnemu patu vo vzťahu s rodičmi. Prečo osamostatnenie nenastalo skôr? Mnohí mladí ľudia zostávajú závislí (aj ekonomicky) od rodičov nie preto, že otec i matka ich nasilu držia pri sebe, ale preto, že deti sami nechcú prevziať plnú zodpovednosť za svoj život.

Stáva sa, že mladí ľudia nielen z obavy a strachu pred životom, ale skôr vedení istou pohodlnosťou a lenivosťou „sa zavesia“ na svojich rodičov. Dôvodom takejto situácie môže byť aj emocionálna nezrelosť a nepripravenosť prevziať životné povinnosti vyplývajúce z malého angažovania sa vo svojom vlastnom živote.

Situáciu opísanú v otázke nemožno riešiť tým, že sa oneskorí osamostatňovanie sa, a to aj v ekonomickej oblasti. Predovšetkým, ak je to len trochu možné, treba sa s rodičmi úprimne porozprávať o daných problémoch. Otvorený dialóg nemôže však byť pokusom prehodiť zodpovednosť za osobné rozhodnutie na rodičov. O tom, čo treba robiť ďalej, treba rozhodnúť samostatne a v slobode.

Ak však mladý človek urobí rozhodnutie opustiť rodičovský dom, musí ho zrealizovať, aj keď vie, že tým spôsobí rodičom istú bolesť. Dôležité však je, aby to urobil pokojne a pokiaľ možno s citom, aby neprehlboval už jestvujúce zranenia. Opustenie rodičovského domu dospelým dieťaťom nemôže byť útekom, vyjadrením izolácie od rodičov a už vôbec nie nejakou formou pomsty. Musí byť, naopak, spojené s porozumením, odpustením a zmierením.

Na záver je dobre uvedomiť si samozrejmu skutočnosť, že opustiť rodičovský dom neznamená opustiť rodičov. Môže nakoniec napomôcť tomu, že vzájomné vzťahy rodičov a dospelých detí vďaka tomu, že sú slobodnejšie, nezávislejšie a zrelšie, budú oveľa priateľskejšie.

Józef Augustín, SJ „O láske, manželstve a rodine“

**Tieto rady čítaj pomaly.
Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom.**

Oblasť tvojej svätosti

- 387 Obsah svätosti, ktorú od nás očakáva Pán, určujú tieto tri body: svätá neústupnosť, svätá naliehavosť a svätá bezostyšnosť.
- 388 Svätá bezostyšnosť je jedna vec; svetská bezočivosť je niečo úplne iné.
- 389 Svätá bezostyšnosť je charakteristickou črtou „života detstva“. Dieťa si nerobí starosti pre nič. -Nesnaží sa skrývať svoje slabosti a prirodzené nedostatky ani vtedy, keď vie, že ho všetci pozorujú.
Táto bezostyšnosť prenesená do nadprirodzeného života vedie k takémuto sledu úvah: chvála - opovrhnutie; obdiv - výsmech; úcta - pohana; zdravie - choroba; bohatstvo - chudoba; krása - škaredosť. Dobré, a čo na tom záleží?
- 390 Vysmej sa výsmechu. - Pohrdaj tým, „čo povedia“ ľudia. Hľad' na Boha a precituj ho v sebe samom a vo všetkom, čo ťa obklopuje. - Tak nadobudneš svätú bezostyšnosť, ktorú potrebuješ (aký to paradox!), aby si žil s jemnosťou kresťanského rytiera.
- 391 Ak máš v sebe svätú bezostyšnosť, nebude ťa znepokojovať, „čo povedali“ alebo „čo povedia“ ľudia.
- 392 Presvedč sa, že výsmech neexistuje pre toho, kto robí to, čo je najlepšie.

Josemaria Escrivá „Cesta“

Príbeh na uzdravenie duše

Kazateľ a taxikár

Slávny kazateľ umrel a dostal sa do neba. Tu si všimol, že jednému taxikárovi z toho istého mesta sa ušlo lepšie miesto ako jemu.

Utekal sa vyžalovať svätému Petrovi.

„Nechápem. To musí byť omyl. Celý môj život patrilo kázaniu.“

Svätý Peter povedal: „My tu odmeňujeme výsledky. Vaša ctihodnosť, pamätáte sa na účinok svojich kázaní?“

Dobrý pastier bol nútený s ťažkým srdcom uznať, že niektorí veriaci pri jeho kázňach driemali.

„Áno, tak je to,“ povedal svätý Peter, „ale keď ľudia nasadli do taxikároveho auta, nespali, ale modlili sa.“

Bruno Ferrero „Vôňa ruže“

Rok nad evanjeliom

Naozaj Syn Boží

„Keď stotník a tí, čo s ním strážili Ježiša, videli zemetrasenie a všetko, čo sa deje, veľmi sa naľakali a hovorili: On bol naozaj Boží Syn!“ (Mt 27, 54)

Zrno padlo do zeme. Začne prinášať úrodu? Ježiš povedal, že keď bude vyzdvihnutý od zeme, všetkých pritiahne k sebe. Splní sa to?

Jedna udalosť pod krížom ukazuje, že Ježišova smrť naozaj začína v ľudstve pôsobiť. Uvažovanie stotníka pod krížom dáva tušiť, že Ježiš vyzdvihnutý na kríži začína priťahovať ľudí, a to aj pohanov. Jeho smrť zapôsobila na muža, ktorý pravdepodobne nemal možnosť poznať Ježiša z jeho verejnej činnosti.

„Keď stotník, čo stál naproti nemu, videl, ako vykrikoval a skončil, povedal: „Tento človek bol naozaj Boží Syn!“ (Mk 15,39)

Veliteľ rímskych vojakov, ktorý organizoval popravu, počul celý čas nenávistné poznámky židovských vodcov, ktorí sa vysmievali z Ježiša. Ale videl aj to, ako Ježiš znáša všetok výsmech bez jediného slova, ako oddane trpí a ako božsky zomiera. Tento človek už neraz hľadel smrti do tváre, veď ako rímsky vojak videl zomierať na bojiskách nejedného muža. Vedel, ako ťažko umierajú aj tí najstatočnejší. A vedel dobre najmä to, aké ťažké je zomierať na kríži. Lotor po Ježišovej ľavej strane to dokazoval. No Ježiš zomieral celkom inak. Stotník ešte nevidel takéhoto človeka a takúto smrť. A tak napriek výsmechu Židov tento tvrdý vojak povie, že Ježiš si skutočne zaslúži titul, pre ktorý ho odsúdil na smrť.

Stotník, ktorý bol zodpovedný za popravu na Golgote, je prvým človekom, ktorého náklonnosť si Ježiš získal svojou smrťou. Jeho postoj je začiatkom mnohých obrátení, ktoré budú nasledovať. Tento vojak otvára cestu k viere a ku Kristovi iným národom okrem Židov. Ježišovou smrťou sú prekonané všetky privilégiá národa, triedy či rasy, pretože Kristus zomrel „za všetkých na odpustenie hriechov“. Ježišova smrť otvára cestu k Bohu pre celé ľudstvo.

Napriek všetkej nevernosti pôsobí Ježišova smrť aj na židovský ľud. Sv. Lukáš zaznamenáva zmenu v jeho správaní:

„A celé zástupy tých, čo sa zišli na toto divadlo a videli, čo sa deje, bili sa do prs a vracali sa domov.“ (Lk 23,48) Židia, vodcovia i ľud predtým zúrivo žiadali Ježišovu smrť. Teraz hľadajú mlčky na svoje dielo. Pred vztýčeným krížom naraz opadli vášne a davová psychóza. Mnohí stúpili a pocítili hrôzu. Začínajú pociťovať dôsledky svojich zlostných výkrikov: „Ukrižuj ho!“ Niektorí už možno vidia, že Ježiš bol naozaj nevinný, a ľutujú svoj čin. Nepriateľstvo sa z nich vytráca. Jeho miesto zaujíma zhrozenie, súcitu, možno i ľútosť. Ježiš mal po celý svoj život rád tieto zástupy ľudu. Keď sa ich nemohol dotknúť svojím slovom, dotýka sa ich teraz svojou smrťou a preniká im do srdca.

Ako pôsobí Ježišova smrť na jeho učeníkov a známych? Sv. Lukáš píše: „Všetci jeho známi stáli obďaleč, i ženy, ktoré ho sprevádzali z Galiley, a dívali sa na to.“ (Lk 23, 49) Zástupy sa rozchádzajú, Ježišovi priatelia zostávajú na mieste a dívajú sa. Akoby sa spamätali. Tým, že ostávajú, prejavujú Ježišovi svoju vernosť. Jeho smrť robí učeníkov pevnějšími a oddanejšími.

Tu zaujme aj prípad Jozefa z Arimatey. Bol členom veľrady, no nemal odvahu verejne sa hlásiť k Ježišovi a obhajovať ho. Pri procese je v pozadí, no pri Ježišovej smrti akoby ožil. Odrazu cíti odvahu. Ide k Pilátovi a vyžiada si Ježišovo mŕtve telo. Tým jasne zaujal priaznivý postoj k ukrižovanému. Teraz sa už nebojí, že sa skompromituje. Nezáleží mu na tom, že celá veľrada sa o chvíľu dozvie, že dokonca ponúkol vlastný hrob na pochovanie Ježiša. Ježišova smrť v ňom prebudila odvahu. Táto smrť už teraz ticho pôsobí a po zmŕtvychvstaní prepukne u apoštolov v neskrtnú silu.

Prebodnuté srdce

„Keďže bol Prípravný deň, Židia požiadali Piláta, aby ukrižovaným polámali nohy a sňali ich, aby nezostali telá na kríži cez sobotu, lebo v tú sobotu bol veľký sviatok...“ píše sv. Ján (19,31).

Židia dosiahli od Piláta, čo žiadali. Pilát poslal vojakov. No keďže Ježiš zomrel prv, než prišli vojaci, stalo sa čosi nečakané. „No keď prišli k Ježišovi a videli, že je už mŕtvy, kostí mu nepolámali, ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok“ (Jn 19, 33-34).

Tento čin sa ľudsky stal z iniciatívy vojaka, ktorý mŕtvemu Ježišovi nepolámal kosti, ale mu pre istotu prebodol bok. Rana kopijou už nespôsobila Ježišovi nijakú bolesť. Tým jasnejší je symbolický význam činu, ktorý bol skôr výsledkom Božieho riadenia. V Ježišovom otvorenom srdci je zhrnuté celé jeho utrpenie. Sv. Ján pripisuje tejto udalosti, ktorú ostatní evanjelisti nespomínajú, veľký význam... „A ten, ktorý to videl, vydal o tom svedectvo... Uvidia, koho prebodli“ (19, 35,37). Ježiš bude mať srdce otvorené pre všetkých.

..Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku